

ΠΡΟ-ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΕΡΗ
ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ
ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΤΟΥΣ

ΝΙΚ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗ
Οικονομικού Επόπτη
Τ.Δ.Κ.Μ. του Ο.Ε.Ε.

*«Πάντες άνθρωποι του ειδέναι
ορέγονται φύσει»*

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ

Κυρίες και Κύριοι,

Δεν μπορείς να πάρεις από εκείνον που δεν έχει.

Πολύ εύστοχα επισήμαναν οι πρόγονοί μας ότι για να «πάρεις» από κάποιον «κάτι» πρέπει να το έχει.

Επομένως και για να μπορεί κανείς να προσφέρει, να φανεί χρήσιμος στους γύρω του, στο κοινωνικό του περιβάλλον, θα πρέπει να έχει τα εφόδια εκείνα που είναι απαραίτητα για τη συγκεκριμένη προσφορά.

Οι Οικονομικές Σχολές, πέρα από τη διδασκαλία της οικονομικής επιστήμης, πέρα από τη μόρφωση που παρέχουν, αποτελούν και τη δεξαμενή απ' όπου θα προέλθουν σε μεγάλο βαθμό τα στελέχη, οι φορείς αν θέλετε, που στην πράξη θα δώσουν την ώθηση για ανοδική πορεία της οικονομίας της περιοχής.

Όσο λοιπόν σωστότερη δουλειά γίνεται μέσα στις Οικονομικές Σχολές, τόσο περισσότερο οι απόφοιτοι αυτών των Σχολών θα έχουν αποκτήσει τη «γνώση» που από τη φύση τους όλοι οι άνθρωποι θέλουν.

Θα ήταν χρήσιμο να εξετασθεί αν η σημερινή ελληνική πραγματικότητα στο χώρο της παιδείας γενικά, και ειδικότερα της Οικονομικής Παιδείας, βρίσκεται κάτω από τις συνθήκες εκείνες που επιτρέπουν την εύρυθμη λειτουργία των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και εξασφαλίζουν μια σωστή και αποτελεσματική μάθηση.

Αν επιχειρηθεί μια ανατομία της κατάστασης που επικρατεί, αβίαστα κανείς θα καταλήξει όχι σε ευχάριστα συμπεράσματα.

Τι φταίει;

Λακωνικά θα μπορούσε κανείς να απαντήσει.

«Φταίει η έλλειψη του μέτρου». Ενώ σ' αυτόν τον τόπο ακούσθηκε το «παν μέτρον άριστον». Αυτός ο λαός, είναι λαός της υπερβολής. Μετά το 1974 θα μπορούσαν να γίνουν πάρα πολλά, εάν οι παράγοντες της Πανεπιστημιακής Κοινότητας (καθηγητές - Ε.Δ.Π. - φοιτητές) μπορούσαν να συνεργασθούν με ένα πνεύμα αμοιβαίου σεβασμού και απέφευγαν τις όποιες σκοπιμότητες στις πράξεις και παραλήψεις τους. Εάν τα κόμματα απέφευγαν κάθε φορά να δημαγωγούν (είτε χαϊδεύοντας τους φοιτητές σαν κυβέρνηση, είτε ξεσηκώνοντάς τους σαν αντιπολίτευση σε εκδηλώσεις που με καλή διάθεση και συναίσθηση ευθύνης θα μπορούσαν να αποφύγουν).

Πριν από δεκαετίες υπήρχε ο αυταρχισμός ή δεσποτισμός του καθηγητή. Σήμερα είμαστε μάρτυρες ενός άλλου φαινομένου, του εκβιασμού ή της ασυδοσίας του φοιτητή. Και αυτές μορφές και συμπτώματα της υπερβολής.

Προβλήματα οπωσδήποτε υπάρχουν πολλά και πάντοτε θα υπάρχουν σε κάποιο βαθμό. Εκείνο το οποίο θα πρέπει να γίνει από πλευράς των φοιτητών είναι να επικεντρώσουν το ενδιαφέρον τους στα καθαυτό προβλήματά τους, αυτά που τους ενώνουν και είναι πολλά και καυτά και με ενιαία έκφραση να αξιώσουν την επίλυσή τους.

Να είναι βέβαιοι ότι θα πετύχουν.

Να αξιώσουν να γίνονται μαθήματα και να αλλάξουν συνθήματα.

Θα πρέπει να ακουσθεί από αυτούς το «ΝΑΙ» στην εντατικοποίηση των σπουδών.

Να αξιώσουν να υπάρχει ένα απόγευμα μέσα στην εβδομάδα κενό (να μη γίνονται μαθήματα - πρόβλεψη στο πρόγραμμα) και να φροντίσουν την ημέρα αυτή να κάνουν τις συνελεύσεις τους.

Γιατί παρατηρείται το φαινόμενο να χάνονται πολλές ώρες μαθημάτων γιατί κάθε τόσο έχουμε συνέλευση τμήματος, συνέλευση έτους, συνέλευση Σχολής κλπ.

Αξιωνουμε αυτά από τους φοιτητές.

Όλα αυτά βέβαια προϋποθέτουν μια σωστή και επαρκή υποδομή που αναφέρεται:

- α) Στο διδακτικό προσωπικό
- β) Στις εγκαταστάσεις
- γ) Στα εποπτικά μέσα
- δ) Στη στέγαση
- ε) Στη σίτιση.

Επίσης, πέρα από τα παραπάνω που αναφέρονται πλέον στο ρόλο της πολιτείας, θα πρέπει να εξετασθεί και ο αριθμός των εισακτέων που είναι συνάρ-

τηση από τη μια μεριά της υποδομής για τη δυνατότητα σωστής εκπαίδευσης αλλά και της επαγγελματικής αποκατάστασης από την άλλη, για να αποφευχθεί η συσσώρευση ανέργων επιστημόνων.

Οι απόφοιτοι των Οικονομικών Σχολών, όπως λέχθηκε και παραπάνω και είναι αυτονόητο, θα προσφέρουν τις γνώσεις και τις υπηρεσίες τους στην κοινωνία στην οποία ζουν.

Θα πρέπει λοιπόν να γνωρίζουν οι Οικονομικές Σχολές τις ανάγκες αυτού του περιβάλλοντος. Μπορούν να γίνουν γνώστες αυτών των αναγκών με τη συνεργασία και τον διάλογο με τους κοινωνικούς φορείς, τις παραγωγικές τάξεις, τα επιστημονικής υφής επιμελητήρια.

Μια τέτοια συνεργασία από τη μια μεριά θα συμβάλλει στην κατάρτιση προγραμμάτων σπουδών τέτοιων που να είναι προσαρμοσμένα και στις απαιτήσεις της καθημερινής πρακτικής οικονομικής ζωής και από την άλλη θα ωθήσει στην οργάνωση, λειτουργία και παραπέρα ανάπτυξη των οικονομικών μονάδων ιδιωτικής πρωτοβουλίας ή κοινωνικού τομέα.

Και για να έλθουμε στα «καθ' ημάς».

Είναι στις προθέσεις του Τ.Π.Κ.Μ. του Ο.Ε.Ε. να συμβάλει προς την κατεύθυνση αυτής της συνεργασίας και αν χρειασθεί θα αναλάβει και την πρωτοβουλία για μια κοινή σύσκεψη στην οποία θα συμμετέχουν:

- Εκπρόσωποι των Οικονομικών Σχολών της πόλης μας
- Εκπρόσωποι των Φοιτητών
- Εκπρόσωποι των παραγωγικών τάξεων
- Εκπρόσωποι του Δήμου

και απαραίτητα εκπρόσωποι του Τύπου, των οποίων η συμβολή θεωρείται ιδιαίτερα σημαντική.

Μια συνεργασία των παραπάνω φορέων με αίσθημα ευθύνης και αμοιβαίου σεβασμού θα μπορούσε να αποδώσει έργο προς τη σωστή κατεύθυνση.

Ε υ χ α ρ ι σ τ ώ